ta nüüd nelst näesteſt piddi märko ſama, kes temma tõsſine emma piddi ollema. Ja ſe ſai ka warſi kätte. Seſt ſe naene, kelle poeg ellus olli, räkis kunninga wasto (ſeſt ta ſüdda põlles ta ſees omma poia pärraſt) ja ütles: Oh mo iſsand, andge temmale ſe laps, mis ellus, ja ärge ſurmage tedda paigaſt ärra, agga teine ütles: Se ei pea mulle egga ſulle ſama, raiuge ſedda poleks. Nüüd ſai kunningas wisſiſt tähte kätte, kes temma õige emma piddi ollema. Ja moistis kohhut ja ütles: Andge teiſele ſe laps, mis ellus, ja ärge ſurmage tedda palgaſt mitte ärra: ſeſamma on ta emma. Ja kelk Israeli rahwas kuulſid ſedda kohhut, mis kunningas olli moiſtnud ja kartſid kunninga eeſt, ſeſt nemmad näggid, et Jummala tarkus ta ſees olli õiguſt tehha.

† † †